

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AÏVANHOV, OMRAAM MIKHAËL
Crăciunul și Paștele în tradiția inițiativă / Omraam
Mikhaël Aïvanhov. - București : Antar, 2009
ISBN 978-973-8107-54-0

133

© 1991, Editions Prosveta S.A., France
ISBN 2-85566-328-8

© 2009, Antar Ed. Srl, Romania, Ediția
în limba română, ISBN 978-973-8107-54-0

Prin contractul de subeditare, Antar Ed. srl se obligă să
păstreze formatul, însemnele grafice și numele editurii
Prosveta – Franța (pe copertile I și a IV-a ale lucrării)
conform ediției originale din limba franceză.

Toate drepturile de reproducere, traducere și adaptare,
rezervate pentru toate țările

Omraam Mikhaël Aïvanhov

Crăciunul și Paștele în tradiția inițiativă

**Colecția Izvor
Nr. 209**

EDITURA PROSVETA

ideea că numai Iisus singur a fost fiul Domnului, iar această greșeală a adus niște rezultate jalnice. Iisus a fost fiul Domnului, iar noi suntem deopotrivă fii ai Domnului, mai mici și mai puțin dezvoltăți spiritual, dar suntem de aceeași natură cu El și putem deveni asemenea Lui.

Iisus a înviat, iar noi putem deopotrivă învia. Fiindcă Dumnezeu a plasat în fiecare dintre noi acest germen minuscul, acest atom al corpului de slavă care este capabil să facă din noi o divinitate. De aceea Iisus a spus: „Cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu și mai mari decât acestea va face.”

CUPRINS

I	Sărbătoarea Crăciunului.....	7
II	A doua naștere	39
III	Nașterea în diferitele planuri	59
IV	„Dacă nu muriți, nu veți trăi”	69
V	Învierea și Judecata de Apoi.....	83
VI	Corpul învierii	115

Există patru sărbători cardinale: Crăciunul, Paștele, sărbătoarea sfântului Ioan și a sfântului Mihail, dar acestea nu au fost stabilite din întâmplare sau după bunul plac al unor clerici, ci fiindcă au o corespondență cu anumite fenomene cosmice. Pe parcursul unui an, soarele străbate patru puncte cardinale (echinocțiul de primăvară, solstițiul de vară, echinocțiul de toamnă și solstițiul de iarnă) și în timpul acestor perioade, în natură se produc mari acumulări și circulații de energii ce influențează pământul și toate ființele care îl populează: plantele, animalele, oamenii... Inițiații care au studiat aceste fenomene au constatat că, dacă omul este atent, dacă se pregătește și se află în armonie pentru a primi aceste emanații, în sinea sa se pot produce mari transformări.

Tradiția creștină ne spune că Iisus s-a născut pe 25 decembrie la miezul nopții. Pe 25 decembrie, soarele intră în zodia Capricornului. În mod simbolic, Capricornul este legat de munți,

de grote, și tocmai în întunericul unei grote s-a născut Copilul Iisus. În tot restul anului, natura și omul au desfășurat o activitate febrilă, dar la apropierea iernii multe lucrări se opresc, zilele se scurtează, nopțile se lungesc, este momentul meditației, al reculegerii, ceea ce permite omului să pătrundă în străfundurile ființei sale și să găsească condițiile necesare nașterii Copilului.

Atunci când iese din Capricorn, soarele pătrunde în Vărsător, iar Vărsătorul înseamnă apa, este botezul, viața care țâșnește și produce noi curenți. La ieșirea din Vărsător, soarele intră în Pești, și acolo are loc acel pescuit despre care vorbea Iisus când le spunea discipolilor săi că sunt niște pescari de oameni.

Dar să revenim la nașterea lui Iisus. În fiecare an, pe 25 decembrie la miezul nopții, zodia Fecioarei urcă la orizont, de aceea se spune că Iisus s-a născut din Fecioară. Peștii apar în opoziție, iar în mijlocul Cerului se poate observa minunata constelație Orion având în centru cele trei stele aliniată numite de tradiția populară cei trei Magi de la Răsărit.

Să lăsăm deoparte problema de a ști dacă Iisus s-a născut cu adevărat pe 25 decembrie la miezul nopții. Ceea ce ne interesează, este că la această dată are loc în natură nașterea principiului

hristic, a acelei lumini și călduri ce vor transforma totul. În această perioadă, și în Cer se aniversează această sărbătoare: îngerii cântă și toți sfinții, Marii Maeștri și Inițiații se adună ca să se roage, pentru a-L slăvi pe Domnul și a sărbători nașterea lui Hristos care se naște cu adevărat în univers.

Dar în acest timp, unde se află mulțimea pe pământ? În cabarete, în discoteci și baruri de noapte unde mănâncă, bea, chefuiește pentru a sărbători nașterea lui Iisus... Ce mentalitate! Dar cel mai șocant este faptul că și oamenii cei mai inteligenți consideră că este normal să sărbătorească Crăciunul în acest fel. În loc să fie conștient de importanța unui eveniment care se produce numai o singură dată pe an, când întreaga natură este concentrată să pregătească noua viață, omul are mintea în altă parte. De aceea, el nu primește nimic: dimpotrivă, el pierde favoarea și iubirea Cerului. Ce ați vrea ca Cerul să poată dăruirui unei ființe care rămâne insensibilă la acești curenți divini? Discipolul însă se pregătește: el știe că în noaptea de Crăciun, Hristos se naște în lume sub formă de lumină, de căldură și viață, și el pregătește condițiile convenabile pentru ca acest Prunc Divin să se nască și în sinea sa.

Iisus s-a născut acum două mii de ani în Palestina, dar acesta constituie aspectul istoric al

Crăciunului, iar pentru Inițiați este un lucru secundar. Fiindcă înainte de a fi un eveniment istoric, nașterea lui Hristos este un eveniment cosmic: este întâia manifestare a vieții în natură, începutul tuturor răbufnirilor. Apoi, această naștere este un eveniment mistic, adică Hristos trebuie să se nască în fiecare suflet uman ca principiu de lumină și iubire divină. Aceasta este nașterea lui Iisus: atât timp cât omul nu posedă lumina și iubirea, Pruncul Iisus nu se poate naște în el. El îl poate sărbători, îl poate aștepta...dar nu va primi niciodată nimic.

Iisus s-a născut acum două mii de ani, și în amintirea acestui eveniment mergem la biserică, cântăm pentru că Iisus a venit să ne salveze, și fiindcă suntem salvați, putem să continuăm să păcătuim, să bem și să mâncăm, și să fim veșnic liniștiți. Iată cu înțeleg oamenii nașterea lui Iisus. Dar foarte puțini dintre ei se gândesc să lucreze, să studieze, să se străduiască pentru ca Iisus să se nască interior în fiecare suflet, în fiecare spirit. Dacă era suficient ca Iisus să vină pe pământ acum două mii de ani, oare de ce Împărăția lui Dumnezeu nu a sosit încă? Războaiele, nenorocirile, bolile, toate acestea trebuiau să dispară...

Eu nu neg faptul că nașterea lui Iisus a constituit un eveniment istoric de o mare importanță, dar esențialul este reprezentat de aspectele

cosmic și mistic ale sărbătorii Crăciunului. Fiindcă nu numai că nașterea lui Hristos este un eveniment care se produce în fiecare an în univers, dar în fiecare clipă Hristos se poate naște deopotrivă în noi. Puteți reciti povestea nașterii lui Iisus de câte ori doriți și să cântați: „Pruncul Divin s-a născut”, dar atât timp cât Hristos nu se naște în voi, aceasta nu vă va folosi la nimic. Ceea ce trebuie acum, este ca fiecare să-și dorească să se nască în sufletul său, pentru a deveni ca el astfel ca pământul să fie populat de Hristoși. De altfel, aceasta cerea și Iisus când spunea: „Adevărat, adevărat zic vouă: cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu și mai mari decât acestea.” Ei bine, unde sunt aceste lucrări, mai mari ca ale lui Iisus?...

Pentru câțiva Hristos s-a născut deja, pentru unii el se va naște curând, iar pentru alții el se va naște din nefericire peste câteva secole. Totul constă în pregătirea condițiilor. Iată de ce este foarte important să ne pregătim cu mult timp înainte pentru această sărbătoare a Crăciunului, pentru a-i înțelege semnificația. De exemplu, ce înseamnă nașterea lui Iisus într-o iesle, între un măgar și un bou? Dar păstorii? Dar Regii Magi? Veți spune: „Dar toată lumea o știe!” Vom vedea dacă știe sau nu, și cum o știe... Dintre toți evangheliștii, Luca oferă cele mai multe detalii despre

acest eveniment; alții îl menționează în trecut sau încep chiar atunci când Iisus a venit pe malurile Iordanului pentru a primi botezul din mâinile lui Ioan Botezătorul. Vă voi citi deci povestirea nașterii lui Iisus din Sfânta Evanghelie după Luca.

„În zilele acelea a ieșit poruncă de la Cezarul August să se înscrie toată lumea. Această înscriere s-a făcut întâi pe când Quirinius ocârmuia Siria. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa. Și s-a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David care se numește Betleem, pentru că el era din casa și din neamul lui David. Ca să se înscrie împreună cu Maria, cea logodită cu el, care era însărcinată. Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască. Și a născut pe Fiul său, Cel Unul-Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei.

Și în ținutul acela erau păstori, stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată îngerul Domnului a stătut lângă ei și slava Domnului a strălucit împrejurul lor, și ei s-au înfricoșat cu frică mare. Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta vă va fi

semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle. Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!

Iar după ce îngerii au plecat de la ei, la cer, păstorii vorbeau unii către alții: Să mergem dar până la Betleem, să vedem cuvântul acesta ce s-a făcut și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut. Și grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria și pe Iosif și pe Prunc, culcat în iesle. Și văzându-L, au vestit cuvântul grăit lor despre acest Copil. Și toți câți auzeau se mirau de cele spuse lor de către păstori. Iar Maria păstra toate aceste cuvinte, punându-le în inima sa. Și s-au întors păstorii, slăvind și laudându-L pe Dumnezeu, pentru toate câte auziseră și văzuseră precum se spusese.

Și când s-au împlinit opt zile, ca să-L taie împrejur, I-au pus numele Iisus, cum a fost numit de înger, mai înainte de a se zămisli în pântec.

Și când s-au împlinit zilele curățirii lor, după Legea lui Moise, L-au adus pe Prunc la Ierusalim, ca să-L pună înaintea Domnului, precum este scris în Legea Domnului, că orice întâi-născut de parte bărbătească să fie închinat Domnului, și să dea jertfă, precum s-a zis în Legea Domnului, o pereche de turturele sau doi pui de porumbel. Și iată era un om în Ierusalim, cu

numele de Simeon; și omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel, și Duhul Sfânt era asupra lui. Și lui i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului. Și din îndemnul Duhului a venit la templu; și când părinții au adus înăuntru pe pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, el l-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace,
Că ochii mei văzură mântuirea Ta,
Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,
Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.”

Ați citit sau ascultat cu siguranță de mai multe ori această povestire. Multe detalii conținute în ea sunt simbolice. Există de asemenea două pasaje foarte misterioase. De ce este spus: „Iar Maria păstra toate aceste cuvinte, punându-le în inima sa”? Înseamnă că era ceva ce ea nu putea spune. Dacă era ceva ce auzise povestit de păstori, ea ar fi putut spune fiindcă păstorii povesteau la toată lumea. Era deci altceva pe care îl păstra cu mare grijă în sufletul ei, ceva sacru. Și cine era Simeon? Este spus că Duhul Sfânt era asupra lui,

adică el era foarte pur. Dar eu nu voi putea discuta chestiunea lui Simeon deoarece ar putea tulbura toate conștiințele creștine. Cine era Simeon? Ce legătură îl unea cu Pruncul Iisus?...

Veți vedea acum dacă ați înțeles cu adevărat acest capitol. Mai întâi, cine erau Maria și Iosif? Dacă au fost aleși să fie părinții lui Iisus, înseamnă că erau deja pregătiți: pentru a fi demni să îl primească pe Iisus, Salvatorul omenirii, în familia lor, ei au îndeplinit cu siguranță o mare lucrare spirituală în viețile lor anterioare; ei erau excepționali, predestinați. Maria s-a consacrat de foarte tânără slujirii Domnului mergând la Templu. Ea s-a purificat deci și a făcut cele mai mari sacrificii pentru a fi demnă să primească la sânul ei un spirit atât de puternic și înalt ca Hristos. Iată lucruri la care nu ne gândim. Ne închipuim că totul îi este posibil Domnului, El face ce dorește, chiar și lucrurile cele mai neverosimile, și își poate alege astfel pe oricine pentru cea mai înaltă misiune. Nu, și în acest domeniu există o justiție, niște reguli, niște legi. Domnul a făcut aceste legi și nu El le va încălca.

Atunci când Dumnezeu alege niște creaturi, înseamnă că ele îndeplinesc anumite condiții. Desigur, „Dumnezeu poate zămislă copiii lui Avram din niște pietre”, dar făcându-i să treacă în prealabil prin starea de plantă, apoi de animal și